

Mouzovský Žurnál 2

XIX. ročník 2005

OBSAH

Letem světem - Kokořínsko	3
Expresní výprava Kokořínskem	
Po stopách Rumcajse	6
Výprava do Prachovských skal spojená s hledáním lesa Řáholce	
Táborové stavby (8)	9
Seriál o historii táborových staveb, tentokrát o stavbě tábora	
Nouzovská Třístovka	12
Výsledky 8. ročníku	
Přestavba srubu pokračuje	14
Informace o probíhající přestavbě srubu	
Informace a zajímavosti	15
Informace o akcích budoucích i minulých, zajímavosti	

← Obrázek na titulní straně:

Slon vykukuje z nového srubového sklípku

Nouzovský Žurnál, ročník XIX, číslo 2

vyšlo 10. června 2005 v Kolíně - uzávěrka 5. června 2005

foto: Slon, Máty, Máček, Píďa, Šéďa, archiv Průzkumník

číslo 3 vyjde v září 2005

internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

e-mail: info@pruzkumnik.cz

LETEM SVĚTEM - KOKOŘÍNSKO

Konečně vytoužený Kokořín

9. dubna 2005 uspořádaly výpravu na Kokořínsko Kačka a Káta. Zájem byl velký, po delší odmlce se na výpravě opět objevila Lucie, nicméně příroda nebyla příliš přívětivá. Zatímco předchozí i následující víkendy byly převážně slunečné, na tuto sobotu předpovídali meteorologové počasí velice mizerné - chladno a déšť. Nutno přiznat, že jim předpověď vyšla. Naštěstí jim vyšlo i to, že na severozápadě bude deště méně. A právě tím směrem se ráno po osmé hodině vydali Průzkumníci. Cílem byl Liběchov. Zde rychlíky bohužel nestaví, a tak je čeká cesta osobními vlaky s přestupem v Lysé nad Labem.

V Liběchově vystoupili v 10:07. Obloha byla zatažená, ale nepršelo, takže nálada byla dobrá. Nicméně už teď bylo jasné, že časový plán je značně napjatý. Na zdolání asi 20 km měli pouhých 6 hodin, a to bylo obzvláště pro menší děti dost málo.

Nálada je zatím dobrá. Cesta z Liběchova vede alejí. Někdo se zřejmě zbavil pevné telefonní linky, protože u cesty leží celý stolní telefon. Slon se ho zmocňuje a dělá si z něj trochu větší mobil. Nad Liběchovem u potoka objevili v listí žábu. Slon do ní šťouchá klackem a snaží se ji donutit, aby skákala. Žába ale nejví nejmenší zájem. Lucie se rozhodla ji zachránit, vzala ji do ruky („Fuj,“ ozývá se z přihlížejícího davu) a hodila do potoka. Žábě se ale ani plavat nechce a jde ke dnu.

„Ta je v takovém šoku, že se utopí,“ prohlašuje Tom.

Stoupání k jeskyni Klácelce

Kdož sú boží bojovníci...

Sini za mřížemi - žeby trénink?

Čertovy hlavy

Také občas míváte pocit, že vás někdo pozoruje?

Mezitím našli druhou žábu a Slon navádí Průzkumníky, aby ji taky utopili.

„Asi se opravdu utopila,“ konstatuje Lucie o první žábě.

Druhá žába je za chvíli také v potoce, ale na rozdíl od té první plave.

Pak už stoupají do skal. První zastávkou je jeskyně Klácelka s vytesanými skalními reliéfy k bajce F. M. Klácela Ferina Lišák, odtud její název. Dále jsou zde také postavy Jana Žižky a Prokopa Holého a další. Tyto reliéfy vznikly v letech 1844 - 1850 a vytesal je sochař V. Levý.

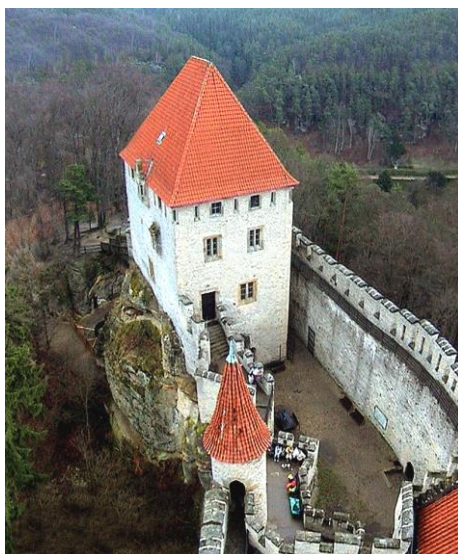
„Tak svačina,“ zkouší Aleš, ale má smůlu, jde se dál.

Další práce téhož sochaře se nacházejí o kousek dále. Jsou to takzvané Čertovy hlavy, pocházejí z doby před rokem 1845 a jde o jednu z nejrozměrnějších sochařských prací v přírodě u nás. Aleš se opět snaží anarchicky prosadit svačinu, ale marně. Čas tlačí.

Následuje dlouhý a relativně jednotvárný přechod údolím do Kokořína. Cestou bohužel začíná pršet, což nepůsobí nejlépe na morálku. Nejhorší počasí je při průchodu vesnicí Kokořín. Stejnomený hrad je sice podle mapy nedaleko, ale cesta přes kopec po silnici se zdá téměř nekonečná. Ale to už se konečně otevírá údolí a v něm se na skále tyčí vytužený hrad. Jako zázrakem se i déšť utiší a hned je všechno veselejší.

Zde je konečně trochu času na odpočinek, jídlo a fotografové si zde mohou udělat nějaké fotky na památku. Na prohlídku hradu ale čas nezbyvá, jen na výstup na věž a pak už rychlým tempem do Mšena. To už někteří Průzkumníci začínají být na umření.

Chvilí to vypadalo, že bude svítit sluníčko, ale obloha se rychle zatahuje a přichází další sprška. Naštěstí ne dlouhá. Cesta nad Mšenem se proměnila v blátivou klouzačku. Dopltil na ní Albín, který se natáhl a byl špinavý od bláta málem od hlavy až k patě. Káťa sprintuje ve Mšeně na nádraží, aby zjistila, že se zde jízdenky neprodávají, až u průvodčího ve vlaku. To už jsou na nádraží všichni a nastupují do motoráčku, který je odveze do Mělníka na kolínský rychlík. Počasí je potvora, teď začíná svítit sluníčko. Na druhou stranu, mohlo být hůř. V Kolíně přešlo vytrvale od rána až do odpoledne.

Kokořín z ptačí perspektivy

Věž má opravdu masivní zdi

PO STOPÁCH RUMCAJSE

Vyhlička na Přívýšině v lese Řáholci - špičatý kopec vlevo je Zebín, vpravo je vidět Jičín

V sobotu 14. května 2005 se Průzkumníci vydali po stopách loupežníka Rumcajse. Asi se nenajde nikdo, kdo by neznal tohoto hrdinu pohádek Václava Čtvrťka. A nejen jeho. Václav Čtvrtek okolí města Jičína zaplnil množstvím různých postav ať už přirozených či nadpřirozených. A to už se blížíme k jádru věci. Kde se vlastně nachází les Řáholec? Půjdeme-li na věc logicky, dojdeme k názoru, že les by měl být propojen s oblastí Prachovských skal, protože právě zde se ukrývala většina nadpřirozených bytostí, ať už to byly různé víly, obří nebo draci. Je to pochopitelné, už jen samotná existence takových skal působí dost nadpřirozeně. Dále víme, že Rumcajs bydlel v jeskyni a k její existenci jsou také zapotřebí skály. Existují i další indicie, které naznačují, že les se nacházel mezi

Jičínem a Turnovem. A to už se nabízí prakticky jediná možná varianta - zalesněný vrch Přívýšina u jinolických rybníků.

Průzkumníci se vydali rychlíkem do Nymburka, kde přestoupili do spěšného vlaku do Turnova přes Jičín. Vystoupili na zastávce Jinolice. „Maschieren marsch nach Ržaholec,“ velí Šeďa po vzoru císařpána a vydávají se na cestu.

Vlak už Rumcajs znal, i když by se divil, že nejedzí na páru (známá je pohádka, jak ohnivý muž zatopil v lokomotivě, když došlo uhlí a hrozila srážka s dalším vlakem). Jistě by se ale k smrti vyděsil, kdyby viděl, co se dnes pohybuje po císařské silnici. Už to samozřejmě není císařská silnice, pryč je idylka druhé poloviny 19. století. Je tu silnice první třídy číslo 35 s asfaltovým povrchem a nekonečnou řadou osob-

Skalní město v Prachovských skalách, kdysi rejdiště nadpřirozených bytostí

ních a nákladních aut všech velikostí. Průzkumníci mají problémy vůbec silnici plnou novodobých formanů přejít.

Po nějaké době došli k jinolickým rybníkům. Voda lákala ke koupání, ale její teplota už méně. Počasí ještě nebylo vodním hrátkám nakloněno, i když jinak bylo celkem hezky. To ale nebyl cíl jejich cesty. Vydali se do hloubi lesa a stoupali výš a výš. Postupně se dostali až na vrchol zvaný Přivýšina tvořený několika skalisky, kde je vybudována vyhlídka Václava Čtvrťka. Odtud je krásný výhled na město Jičín a širé okolí včetně špičatého kopce Zebín na východě (a bývalou věznicí v Kartouzích pod ním). Už není pochyb. Ráholec je právě tady.

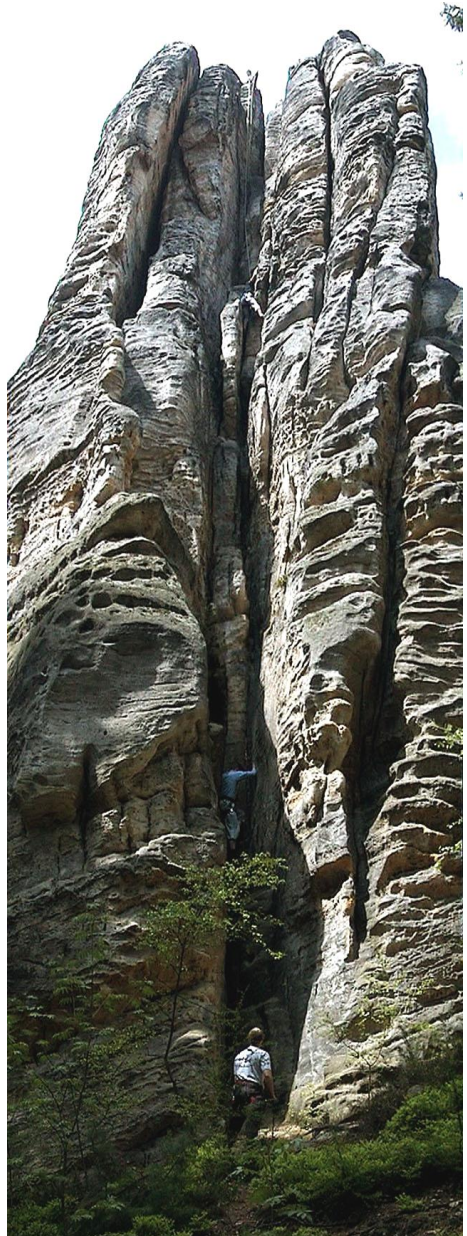
Průzkumníci si dali polední přestávku pod vyhlídkou, ale dlouho se nezdrželi, protože zde foukal poměrně studený vítr. Pokračovali tedy dál do Prachova.

Je sice polovina května, ale sezóna už je v plném proudu. Prachovské skály jsou plné turistů, polovina z nich jsou Němci. Na vstupech do skal se vybírá vstupné. Rumcajs by se nestačil divit.

Prachovské skály mají ale pořád své kouzlo, přestože zde o divoženkou už těžko zakopnete, zato vám každou chvíli málem spadne na hlavu horolezec. Je jich tu plno, najdete je skoro na každé skále. Zkrátka Český ráj nejen na pohled.

Bětka a Motyka ve skalách

Všude samý horolezec

„A tady měli frízgoty,“ upozorňuje Tom

Průzkumníci si prošli nejzajímavější partii a vynořili se ze skalního bludiště u chaty ČSAD. Tady výrazně ožil Tom a začal vyprávět o historii takzvaných „frízgotů“, jak říkali kdysi na akci spolu s Kubou, Blondákem a Slonem jednomu nanuku, který zde tehdy prodávali. Za moc nestál, byla to v podstatě jen zmrzlá voda, ale byl levný, a protože tenkrát bylo teplo, spořádali jich každý aspoň deset, takže dostali ještě slevu. Frízgot tomu nanuku říkal Kuba, i když se tak nejmenoval.

Dnes už tu frízgoty nenajdete. Ne že by se tu neprodávaly vodové nanuky, ale jsou už kvalitnější a hlavně výrazně dražší. Takové frízgot de luxe, jak je nazval Tom.

Průzkumníci pokračují dále na zříceninu hradu zvanou Pařez. Jsou to zbytky malého hrádku tesaného ve skále. Po hradu ani památky, ale skalní místnosti tu zůstaly, a to je něco pro děti. Když si to všechno prolezli, zahráli si ještě hru, jak to bylo, když vodník Kebule vařil mluhu. Hra je to jednoduchá, polovina hráčů má zavázané oči a druhá polovina je hlasem navádí k sobě - každý někoho jiného.

Nakonec už jim zbývalo jen dojít do Libuně na vlak a odjet do Kolína.

Dominanta Českého ráje - Trosky

Skalní hrádek Pařez

TÁBOROVÉ STAVBY (8)

Tábor

Největší táborovou stavbou, která se opakuje každý rok, je vlastně samotný tábor, tedy stany a různé ohrady, brány, vlajkoklády, apod.

Když se v roce 1971 se konal první tábor na hrzelském tábořišti, stany neměly žádné podsady, ale spalo se v běžných áčkách. O rok později už se objevily podsady, ale stále byl nedostatek áčkových celt, takže na mnoha stanech ještě byly k vidění klasické jehlany. V roce 1973 oddíl dostává tři nové montované podsady, které slouží dodnes, tedy již úctyhodných 30 let. Tábor se každým rokem zvětšoval a táborové brány byly stále odvážnější.

Jednou z nejnáročnějších akcí byla stavba vlajkoklády. Jednou se stalo, že se vlajkokláda s velkým úsilím vztýčila a až poté se zjistilo, že lanko na vlajku se vysmeklo z horního oka a vlajku tudíž není možné na vlajkokládu vytáhnout. Co teď? Vlajkokládu pokácet? Nakonec to vyřešil Velký šéf Láďa, který na vlajkokládu vyšplhal a závadu opravil.

Nevhodou hrzelského tábořiště bylo to, že zde kromě kuchyně nesměla žádná stavba zůstat. Louka patřila jednomu JZD. Jediná stavba, která zde kromě kuchyně stabilně zůstávala bylo dřevěné oplocení lesa, postavené kvůli lesní zvěři. Na prvním táboře se totiž zjistilo, že přímo přes tábořiště vede kančí stezka. Bylo tedy nutné naučit prasátka chodit jinudy.

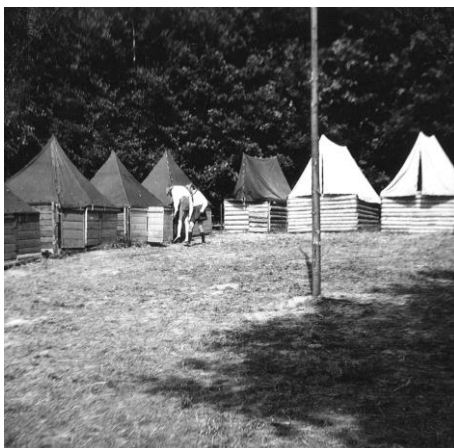
Tábor obvykle probíhal tak, že poslední sobotu před táborem přijeli rodiče dětí pomoci postavit stany. Pak zde zůstalo pár lidí, kteří tábor hlídali. Začínalo se hned po vysvědčení a první tři dny tábora se budovalo. Naopak poslední tři dny tábora se zase bouralo. To je vlastně téměř třetina tábora.

V Nouzově byl tábor situován blíže k lesu okolo tehdejší kuchyně a ohniště. Po dostavbě nové kuchyně se přesunul doprostřed louky, tak jak to známe dnes.

Podsady byly od počátku takové, jaké je známe dnes, tedy z lícovaných prken. Obvykle měly panty na snadnou montáž bez použití hřebíků. Od roku 1973 byly v provozu tři vzorové podsady, které se dobře montovaly a hodně vydržely. Fungují dodnes, zatímco ty ostatní postupně zchátraly a po opadání pantů je dorazila každoroční montáž pomocí hřebíků. Zpočátku ještě existovalo pár provizorních podsad vyrobených z krajinek. Jedna podsada měla atypicky vchod na kraji místo uprostřed.

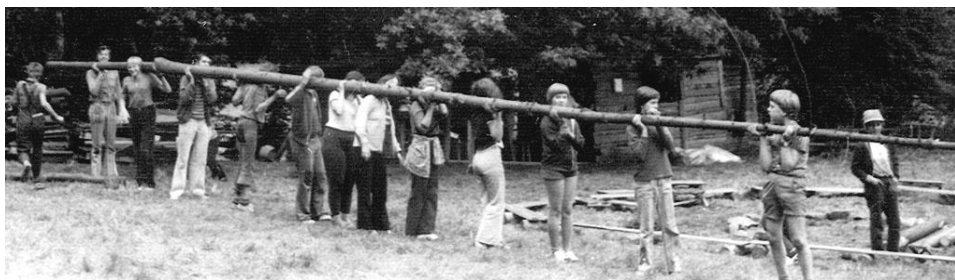
Stany bez podsad (1971)

První podsady v kombinaci s jehlany (1972)

Táborníci zjistili, že plastová hadice, tzv. husí krk, má špičkové parametry pro přenos zvuku, a proto ji používali jako telefon (1976)

Mravenečkové s vlajkokládou (1977)

Uspořádání ve stanu bylo klasické - postel, ulička, postel. S tím se však někteří kutilové nechtěli smířit, a tak začaly vznikat různé přestavby, jejichž účelem bylo získat více místa, nebo se aspoň odlišit od ostatních. V roce 1982 se objevuje první patrový stan. Mártý a Máček posadili dvě podsady na sebe a vzniklo tak dílo v dalších letech mnohokrát opakované.

Speciální cestou se vydali Mák a Marian v roce 1985, kdy si vyrobili vlastní podsadu z krajinek, která byla o něco vyšší než ty běžné. Připomínala trochu vozovou hradbu rebelujících

husitů. Její nevýhodou byla značná váha, a to že při montáži a demontáži se dost ničila. Takže za několik let vyráběli podsadu novou, která však už v roce 1990 byla opět v takovém stavu, že Marian uvažoval o její výměně. To se ovšem vůbec nezamlouvalo Mártymu, Kosovi, Čertovi a Starostovi, kterým to připadalo jako bezdůvodné plýtvání krajinkami. A tak mu stan rychle postavili sami. Marian se večer po příjezdu z Kolína divil, když zjistil, že stan už stojí. Mnohem více se však divil o týden později, když uviděl svůj stan po uměleckém řádnění přítomných děvčat

Máček a Miki budují bránu, Marian už tehdy coby zkušený stavbyvedoucí (1976)

Láďa opravuje uvolněné očko na vlajkokládě (1980)

pomalovaný ze všech stran. Je s podivem, že tato podsada vydržela při každoročním užívání až do roku 2002, kdy ještě naposled posloužila jako čarodějná chýše pro tábor Harryho Pottera.

Tábor se v 80. letech stále rozrůstal, zatímco podsady stárly, a tak už v roce 1985 bylo podsad málo. Kde ale vzít nové? Nakonec se podařilo sehnat aspoň jakž takž zachovalé umakartové podsady. Při stavbě tábora se však zjistilo, že mají jiný rozměr a naše celtly na ně nepasují. Bočnice byly o pár centimetrů delší, a tak Mákovi a Šédovi nezbylo nic jiného, než všem bočním dílům těchto podsad demontovat část dřevěného rámu, ten přříznout, přříznout umakart a tuto část nově sešroubovat. Uříznutými zbytky umakartu se pak zakrývaly ještě kdovíproč nezakryté otvory v čelních dílech. Zkrátka práce jak na kostele, ale povedlo se.

Konečně v roce 1990 se povedlo sehnat pět nových montovaných podsad a umakartové podsady se mohly vyřadit. V roce 1998 se sehnalo dalších 11 nových montovaných podsad postavených podle původního osvědčeného vzoru z roku 1973. S obnovou podsad se počítá i nadále, protože ty staré nemontované, které teď používají už jen vedoucí, drží často pouze na dobré slovo.

Zatím to tedy nevypadá, že by se splnila Mártýho vize 21. století v podobě louky plné srubů a podobných obytných staveb.

Sestavování podsad v plném proudu (2001)

Během invaze vládne čilý pracovní ruch (2001)

Děvčata zkrášlují stan Mariana a Máka (1990)

Poslední použití malovaného stanu jako čarodějné chýše (2002)

Usazování konstrukcí a celtly na podsady (2001)

NOUZOVSKÁ TŘÍSTOVKA

Letos soutěžilo jen 78 závodníků

Vítězné družstvo Stopařů

Stříbrné družstvo se svým koučem

V sobotu 28. května 2005 se konal 8. ročník Nouzovské Třístovky. Narozdíl od minulého roku byly teploty podstatně vyšší, což bylo jen dobře, ale účast výrazně nižší. Na startu se sešlo 20 hlídek, které tvořilo 78 závodníků a 3 andělé strážní. Největší úbytek zaznamenala kategorie rybízů, kde soutěžily jen 4 hlídky. Problém nebyl ani tak v tom, že by jiné oddíly na akci nepřišly, jako spíš v počtu nasazených hlídek. Kromě Sešlosti, SPP Liberec a samozřejmě Průzkumníku vyslali ostatní zúčastnění jen po jedné hlídce.

První místo tentokrát zůstalo v Kolíně a přičinili se o to Stopaři, kteří se o prvenství tradičně přetahují s Libercem. Tentokrát zvítězili s výrazným náskokem, když po několikaleté pauze získali opět svých tradičních 171 bodů.

Na dalších pěti místech byla ovšem veliká tlačenice. Druhé místo opět získal Průzkumník a stejně tak i třetí. Liberečtí se tentokrát museli spokojit až s pátým místem, když zřejmě doplatili na problémy s umístěním jednoho stanoviště.

Těšíme se tedy opět za rok a doufáme, že účast bude zase o něco lepší.

Podrobné výsledky:

celkové pořadí	hlídka	klub	počet členů hlídky	kategorie	ohně a nástroje	přístřeší a batohy	uzle a lana	cestování	příroda I	příroda II	hvězdná obloha	zdraví a bezpečnost	sřelba	orientace	celkový počet bodů
1	Jaká jsme generace?	T. K. Stopaři Kolín	3	D	10	10	9	6	10	10	9	9	8	90	171
2	NNSN	T. K. Průzkumník Kolín	4	S	8	8	7	6	7	8	9	9	3	90	155
3	Měkkkoš Prddoš	T. K. Průzkumník Kolín	5	S	7	9	5	8	9	8	8	5	3	90	152
4	Trolejbus do Budapeště	T. K. Mustang, T. K. Arnika Kolín	4	D	9	8	6	4	6	8	6	10	3	90	150
5	Mokrá hlína	SPPolek Liberec	4	S	10	9	9	8	9	8	-	10	6	80	149
6	Šla babička	SPPolek Liberec, T. K. Eridanus Kolín	4	D	8	9	9	4	10	10	8	10	-	80	148
7	Áj drank tú mač lást najt	skaut. oddíl Uhlířské Janovice	5	D	6	-	6	7	9	10	8	10	-	80	136
8	Balbínova poetická	skaut. oddíl Červené Pečky	5	D	9	8	7	5	8	5	-	-	-	70	117
9	Klokani	T. K. Oregon Kolín	4	R	-	9	8	8	9	9	8	-	-	60	111
10	Hopsoda plná havranů	7. skautský oddíl Havrani Kolín	3	D	8	7	8	4	-	9	-	8	-	60	104
11	Žvejkačky	T. K. Sešlost Kolín	4	S	-	8	8	3	7	9	-	-	-	50	85
12	Rangers	T. K. Průzkumník Kolín	4	S	-	6	6	9	-	-	6	-	6	50	83
13	Amina	103. dívčí oddíl Javor Praha	4	S	-	-	9	9	-	7	-	10	-	40	75
14	Skokani	T. K. Průzkumník Kolín	5	R	-	9	10	-	-	10	-	-	4	40	73
15	Godzila	T. K. Sešlost Kolín	3	S	-	-	6	4	-	-	-	-	4	30	44
16	Fish and Chips	T. K. Průzkumník Kolín	3	R	-	-	2	2	-	-	-	-	-	20	24
D	Záskok	SPPolek Liberec	3	S	8	-	9	9	9	8	-	10	7	70	130
D	Jsmo to co nikdo není	T. K. Průzkumník Kolín	3	S	6	5	9	-	-	9	-	7	-	50	86
D	Snowbordačky	T. K. Průzkumník Kolín	4	R	-	-	3	5	-	9	-	8	-	40	65
D	Červíci	T. K. Sešlost Kolín	4	S	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0

kategorie: D - důchodci, S - staré páky, R - rybízové

Poslední čtyři družstva byla diskvalifikována za překročení časového limitu 300 minut

Rangers v akci - Tak když to není Hluboká, tak by to mohla být Mělká?

PŘESTAVBA SRUBU POKRAČUJE

Stav po jarních Starých pánech - druhý komín, zadní zeď a dokončený sklípek

Nouzovská truhlárna

A tohle nás letos čeká ještě mnohokrát

Akce Přestavba byla letos zahájena 26. března, kdy Marian a Slon vybetonovali základ pro druhý komín a při té příležitosti vysázeli podél náhonu několik vrbiček.

Druhá etapa proběhla během jarních Starých páňů, kdy byla dokončena zadní zeď přístavby a komín pro sporák. Současně také byla po přiřvažení izolace dokončena podlaha včetně sklípku. Marian dostal od Krtečka knihu, která pojednává o tom, jak se staví srub. Díky tomu se zjistila důležitá skutečnost, že stěny srubu vlivem sesychání a sesedání klesnou až o 10%. Vzhledem k tomu, že přístavba se napojuje na původní stavbu, která je stará už 18 let a tudíž zcela proschlá, znamenalo to naprostou změnu koncepce. Střecha, která se má letos vyměnit a hlavně má překrýt obě části srubu, nemůže ležet na nových stěnách přístavby, protože by se díky jejich poklesu zkroutila.

Cihly se naštěstí nesmrskávají, takže o zadní stěnu se opřít může a přední část musí být podepřena nezávislými sloupy. Dojde tak k poněkud paradoxní situaci, že nejdříve se bude stavět střecha a teprve pak zbývající dvě stěny. Dokonce je možné, pokud se přestavba nestihne, dokončit stěny až příští rok.

18. června tedy opět přijedou Staří páni, postaví opěrné sloupy a strhnou starou střechu nad budoucí přístavbou. Během léta pak proběhne vlastní výměna střechy.

Držme si palce, aby se stavba povedla a nedošlo k žádným problémům.

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Připravované akce

11. června výprava
 24. - 26. června **Velký tah**
 25. června výprava
2. - 8. července **stavba tábora**
 9. - 30. července **letní tábor Nouzov**
 23. července **návštěvní den na táboře**

Naše šťastná třináctka

12. dubna se v Kolíně konal 7. ročník soutěže Šťastná třináctka. Protože Průzkumník zde měl své želízko v ohni Nikču, zorganizoval Slon akci na její podporu. Jednou z kategorií je totiž cena publika, která probíhala už před vlastní soutěží hlasováním po internetu. Stačilo na akci upozornit a během několika hodin měla Nikča takový náskok, že jí ve vítězství již nemohlo nic zabránit. A pak že kamarádi už vymřeli.

Vlajková hra

14. května proběhl 7. ročník Vlajkové hry. Letos poprvé padla prémie 500 bodů za všechny vlajky, a to hned dvakrát pro dva různé týmy. Hry se zúčastnilo 30 hráčů a vyznačovala se velmi klidnou a pohodovou atmosférou.

Na obrázcích vítězné družstvo Wamberecký prasečinec (Radek, Obel, Rákos, Vokin, V. P., Slon) a stříbrné družstvo Sněhurka a 7 trpaslíků (Sněhurek, Krtek, Káťa, Lucka, Bymee, Ještěr, Monča, Kikina).

družstvo	za životy	za vlajky	celkem	pořadí
Černí	175 (35)	300 + 800	1275	1.
Žlutí	85 (17)	250 + 700	1035	2.
Zelení	220 (44)	100 + 0	320	3.
Modří	110 (22)	150 + 0	260	4.
Červení	80 (16)	100 + 0	180	5.

za životy - body získané stržením pásky protivníka, číslo udává počet bodů v závorce je uveden počet protivníků

za vlajky - první číslo udává body získané za přinesení vlajek do svého kempu druhé body za prémii

Naše kuriozity

Aby byla v květnu kvalitně posekaná louka, zapřáhli do práce 28. dubna Marian a Slon dvě zahradní sekačky - Běda Trávníček by zíral

A pokud by nám něco chybělo, tak si o to řekneme, máme totiž nejen utržené sluchátko, ale dokonce celý telefon

A komu se to nelíbí, ten dostane berlí

Kuriozity ze světa

Koně převezete i v osobním autě, skoro jako psa

Inspirace pro letní dovolenou - švédský stůl na asijský způsob

Slavné výroky

Záškrť má zavázanou ruku

Dudu: Co jsi dělala?

Záškrť: Jsem spadla z perónu.

Dudu: Cože z balónu?

Gepard: Tady jsme v přírodní rezervaci? No, nezdá se mi moc rezervovaná.